

DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică împotriva deciziei din 16 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, persoană interesată SRL „Beruf-Auto” cu privire la retragerea licenței,

c o n s t a t ă:

La data de 06 ianuarie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus cerere în instanța de judecată solicitînd retragerea SRL „Beruf-Auto” a licenței seria AA nr.064795 din 05 mai 2012 eliberată pentru genul de activitate: importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 05 mai 2012, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a eliberat agentului economic SRL „Beruf - Auto” licența seria AA nr.064795 pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei, care corespund normelor tehnice, standardelor de calitate, valabilă pe un termen de 5 ani.

Menționează că, SRL „Beruf-Auto” pînă în prezent nu a achitat taxa prevăzută de licență pentru activitatea în perioada iulie - septembrie 2014, astfel a acumulat o datorie în sumă de 23541,21 lei.

Susține că, pîrîtul încalcă prevederile art.7 alin.(5) al Legii privind piața produselor petroliere, nr. 461 din 30 iulie 2001, care statuează că taxa de licență se achită anual conform anexei la Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător și prevederile pct.4.24 din Condițiile de Licență, seria AA nr.064795 din 05 mai 2012.

Conform prevederilor pct.3 al Hotărîrii nr. 419 din 05 iulie 2011 al Consiliului de Administrare al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică titularii de licențe care desfășoară activități licențiate în sectorul energetic sunt obligați să efectueze trimestrial transferul plăților regulatorii pe contul Agenției pînă la data de 10 a primei luni din următorul trimestru.

Invocă că, rezultând din dispoziția art. 19 alin.(9) al Legii nr. 451/2001, titularul de licență, primind prescripția privind lichidarea încălcărilor condițiilor de licențiere, este obligat în termenul indicat în prescripție, să prezinte autorității de licențiere informația privind lichidarea încălcărilor, însă SRL „Beruf-Auto” nu a respectat prescripția nr.000105 din 19 noiembrie 2014 și nr.000117 din 12 decembrie 2014 referitor la lichidarea încălcărilor ce țin de achitarea taxei de licență.

Afirmă că, în baza art. 6 alin. (1) lit. d), 21 alin. (2) lit. f) și alin. (6), coroborate cu art. 21 alin. (2) lit. f) ale Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, nr. 451/2001, nererespectarea a doua oară a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, atrage după sine retragerea licenței.

Prin hotărârea din 21 ianuarie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și s-a retras licența seria AA nr.064795 din 05 mai 2012 eliberată SRL „Beruf Auto” pentru genul de activitate privind importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei.

Prin decizia din 16 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL “Beruf-Auto” și s-a casat hotărîrea din 21 ianuarie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărîre de respingere a acțiunii.

La data de 16 noiembrie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a declarat recurs împotriva deciziei din 16 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și a depășit limitele judecării apelului.

Consideră că, erorile comise de instanța de apel prin soluționarea greșită a pricinii și aprecierea arbitrară a probelor, au dus la încălcarea drepturilor la un proces echitabil, de o instanță independentă, obiectivă și imparțială.

Menționează că, decizia contestată nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 239 Cod de procedură civilă.

Susține că, constatînd că SRL “Beruf-Auto” a fost lipsită de posibilitatea de a stinge datoria existentă față de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică în sumă de 23541, 20 lei, deoarece conducerea firmei a fost înlăturată de la gestionarea patrimoniului, în legătură cu numirea administratorului provizoriu conform Legii insolvenței, inclusiv și în perioada examinării pricinii date în judecătoria Rîșcani, instanța de apel nu a luat în considerare și nu a dat apreciere argumentelor din referință la cererea de apel, referitor la faptul că datoria pentru achitarea taxei de licență sub formă de plată regulatorie s-a format în perioada iulie - septembrie 2014. Datoria pentru taxa de licență sub formă de plată regulatorie, urma să fie achitată pînă la data de 10 octombrie 2014, adică cu 2 (două) luni înainte de numirea prin încheierea Curții de Apel Chișinău a administratorului provizoriu, rezultînd din prevederile pct. 3 al hotărîrii nr. 419 din 05 iulie 2011 al Consiliului de Administrare al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Afirmă că, instanța de apel nu a dat apreciere nici faptului, că în pct. 4.25 al Condițiilor Licenței seria AA nr. 064795 din 05.05.2012 este indicat expres că pe parcursul întregului termen de valabilitate al Licenței Titularul ei va plăti Agenției,

regulat și în termenele stabilite, plata regulatorie, conform Legislației, în caz contrar Agenția va aplica amenzi, va suspenda sau retrage licența, despre ce SRL „Beruf-Auto” a cunoscut chiar de la primirea licenței, plăți pe care le-a efectuat până în luna iulie 2014.

Declară că, instanța de apel nu a luat în considerare nici faptul că cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate a fost înaintată de SRL „Beruf-Auto”, iar administratorul provizoriu ÎI „Timoșin Maxim” a fost numit la propunerea SRL „Beruf-Auto”. Instanța de apel, făcând referire la Legea insolabilității, nu a luat în considerare că art. 66 alin. (1) lit. k) al Legii nominalizate prevede expres că administratorul are atribuția de încheiere a tranzacțiilor, stingerea datoriilor, dispunerea încetării fidejusiunii, renunțarea la garanții reale cu condiția confirmării acestor acțiuni de către adunarea creditorilor sau comitetul creditorilor. Art.73 al Legii insolabilității prevede și răspunderea administratorului pentru prejudiciul cauzat debitorului și creditorilor în exercitarea atribuțiilor.

Indică că, instanța de apel eronat afirmă că SRL „Beruf-Auto” în general nu a încălcat prevederile Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, nr. 451 din 30 iulie 2001, cu modificările ulterioare și Legii cu privire la energetică, nr. 1525-XIII din 19 februarie 1998, precum și nu a încălcat nici condițiile stipulate în Licența seria AA nr. 064795 eliberată la 05 mai 2012 până la 05 mai 2017 pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei, deoarece la 10 martie 2015 înainte de termen cu două luni, SRL „Beruf-Auto” ar fi achitat suma de 23541,20 lei, conform dispoziției de plată nr. 1230 din 10 martie 2015.

Specifică că, atât în cererea de chemare în judecată, cât și în referință, s-a menționat că în baza art. 7 alin. (5) al Legii privind piața produselor petroliere, nr. 461 din 30 iulie 2001, taxa de licență se achită anual conform anexei la Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, dar nu conform anexei la Licență, după cum indică instanța. Taxa de licență se achită anual, se efectuează la Bugetul Public Național, iar taxa de licență sub formă de plată regulatorie, titularii de licență o achită trimestrial, în contul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Notează că, instanța de apel a confundat taxa de licență achitată anual la Bugetul Public Național cu taxa de licență sub formă de plată regulatorie, achitată trimestrial în bugetul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, fapt care a dus la încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, prin interpretarea în mod eronat a legii.

Relatează că, afirmația SRL „Beruf-Auto” precum că la data de 10 martie 2015 a achitat suma de 23541,20 lei la contul Agenției, instanța de apel nu a luat în considerare faptul că în baza art. 21 alin.(2) lit.f) și g) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, drept temei pentru realizarea acțiunilor prevăzute de lege în vederea retragerii licenței sersesc nerespectarea a doua oară a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere și neachitarea lunară și trimestrială, în termenul stabilit, a taxei pentru licență.

Conform art. 21 alin. (3) al Legii citate, licența se retrage și în alte cazuri prevăzute expres de legile ce reglementează genul de activitate licențiat, iar conform art. 14¹ alin.(2) lit.c) al Legii privind piața produselor petroliere, pe lângă

nerespectarea repetată a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile licenței, drept temei pentru retragerea licenței mai servește și neachitarea plății regulatorii în termenul stabilit de Agenție. Conform pct. 4.25 al Condițiilor de Licență, seria AA nr. 064795 din 05 mai 2012, SRL „Beruf-Auto” a fost informat că pe parcursul întregului termen de valabilitate al licenței, va plăti Agenției regulat și în termenele stabilite plata regulatorie conform legislației, în caz contrar Agenția va aplica amenzi, va suspenda sau retrage licența (pct. 10.1 lit. j) la Condițiile de Licență, seria AA nr. 064795 din 05 mai 2012).

Recurentul invocă că, instanța de apel a depășit limitele judecării apelului, deoarece în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

În opinia sa, SRL „Beruf-Auto” nu a invocat nici în prima instanță, nici în cererea de apel faptul că Agenția pretinde ilegal la plata taxei de licență sub formă de plată regulatorie ori solicită achitarea ei în avans, după cum afirmă instanța de apel.

Remarcă că, SRL „Beruf-Auto” nu a negat faptul că nu cunoaștea despre consecințele neachitării plăților regulatorii pe contul Agenției până la data de 10 a primei luni din următorul trimestru, fapt reglementat atât în legislația în vigoare, cât și în condițiile licenței.

Reiterează că, cererea de apel înaintată de SRL „Beruf-Auto” nu cuprinde argumente sau dovezi noi, toate aceste circumstanțe nici nu trebuiau dovedite, iar instanța de apel nici nu era în drept să se expună asupra lor. Or, în conformitate cu art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Susține că, instanța de apel nu a dat apreciere argumentelor expuse în referință precum că în cererea de apel SRL „Beruf-Auto” a invocat că are sediul în or. Călărași str. Stamati, nr.15, dar la ședința de judecată din 21 ianuarie 2015 reprezentantul SRL „Beruf-Auto” a solicitat strămutarea cauzei spre examinare la judecătoria Centru mun. Chișinău, afirmând că str. Tighina, nr. 49/3 aparține circumscripției Centru, de facto, a recunoscut că sediul lor se află în mun. Chișinău, str. Tighina, nr. 49/3 of. 23, indicat și în actele de constituire și licența eliberată de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică. Aceasta, în opinia sa, se confirmă și prin remiterea citațiilor pentru a se prezenta în instanța de judecată pe adresa: mun. Chișinău, str. Tighina, 49/3 of. 23, care au fost recepționate de SRL „Beruf-Auto”, reprezentantul fiind prezent la ședințele de judecată. Rezultând din prevederile art. 67 Cod civil, sediul este un atribut principal al persoanei juridice și arată locul în spațiu unde este aceasta amplasată. Ca și denumirea sediul se stabilește prin actul constitutiv la libera alegere a semnatarilor acestuia - fie locul de desfășurare a activității a persoanei juridice, fie locul aflării organelor acesteia, fie domiciliul unuia din asociați. În actul de constituire trebuie să fie indicată localitatea, iar după caz strada, numărul casei sau și a biroului. Dispozițiile legale nu impun condiții sau obligații privitor la locul unde ar putea acesta să se afle, cu excepția că ele trebuie să se înregistreze la organul fiscal din teritoriul unde-și are sediul. În caz de mutare a sediului aceasta trebuie să fie adus la cunoștința terților prin publicarea unui anunț în Monitorul Oficial.

Specifică că, SRL „Beruf-Auto” nu a prezentat probe privind solicitarea Organului înregistrării de stat în termenul stabilit (30 zile) despre modificarea sediului, nu a publicat informația respectivă în Monitorul Oficial și nu a adus probe despre comunicarea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică despre schimbarea sediului.

Precizează că, instanța de apel nu s-a expus nici asupra obiecției precum că la înaintarea apelului SRL „Beruf-Auto” nu a achitat taxa de stat, în conformitate cu art. art. 84 și 364 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În opinia sa, erorile comise de instanța de apel au dus la soluționarea greșită a pricinii și aprecierea arbitrară a probelor, precum și încălcarea drepturilor Agenției la un proces echitabil, de o instanță independentă, obiectivă și imparțială.

Suplimentar declară că, prin hotărârea nr. 2i-549/2015 din 14 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău (judecător B.Bîrcă) s-a admis cererea introductivă și a fost intentată procedura accelerată de restructurare, depusă de debitorul SRL „Beruf-Auto” cu sediul mun. Chișinău, str. Tighina, nr. 49/3, of. 23, MD-2001, IDNO: 1003600019631, cu instituirea perioadei de observație asupra debitorului. Ca administrator provizoriu al SRL „Beruf-Auto”, a fost desemnat Botnari Andrei, deținătorul autorizației nr. 80 din 14 ianuarie 2015.

La data de 21 septembrie 2015 administratorul provizoriu Botnari Andrei a notificat Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică despre necesitatea înaintării Cererii de admitere a creanțelor, în cazul dacă SRL „Beruf-Auto” are careva obligații financiare nestinse față de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

Menționează că, în rezultatul verificării au depistat că debitorul SRL „Beruf-Auto” a acumulat creanțe în sumă totală de 424749,42 lei față de Bugetul Public Național (BPN), la capitolul 115/55 - taxa pentru licențe, pentru perioada anilor 2014 - 2015. Din suma de 424749,42 lei, creanța la Bugetul Public Național pentru licența care ANRE a solicitat să fie retrasă, constituie 260000 lei (perioada 05 mai 2014 – 05 mai 2015).

La data de 21 octombrie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a înaintat instanței de insolabilitate cerere de admitere a creanțelor asupra validării cărora urmează să se expună instanța, însă la data de 02 noiembrie 2015 administratorul provizoriu Botnari Andrei a înregistrat Raportul privind executarea hotărârii din 14 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, în care a constatat că în coraport cu temeiurile de fapt și de drept menționate mai sus, administratorul provizoriu a considerat că SRL „Beruf-Auto” este în imposibilitate de a realiza planul procedurii accelerate de restructurare propus, deoarece datele din acesta nu corespund situației economice reale a debitorului.

Reiterează că, decizia instanței de apel nu este clară și înțeleasă, nu corespunde tuturor normelor de drept, nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate de Agenție, care în opinia sa, au valoare juridică pentru soluționarea corectă a cauzei, conform Principiului nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptate de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28.02.1984 și ar constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, care prezumă dreptul la hotărâre și decizie motivată. Instanțele judecătorești naționale sînt

obligate sa-și motiveze soluțiile si concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sînt pertinente pentru rezultatul procesului si necesită un răspuns special în hotărîre.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la data de 16 septembrie 2015, iar Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a declarat recurs la data de 16 noiembrie 2015, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 20 ianuarie 2016 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinînd argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și va menține decizia instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept, să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 8 alin. (1) pct. (39) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, nr. 451 din 30 iulie 2001, se supun reglementării prin licențiere importul și comercializarea cu ridicata și/sau cu amănuntul a benzinei, motorinei și/sau a gazului lichefiat la stațiile de alimentare.

Conform art. 11 alin. (1) lit.a) al Legii privind piața produselor petroliere, nr. 471 din 30 iulie 2001, se acordă licențe pentru importul și comercializarea cu ridicata și/sau cu amănuntul a benzinei și a motorinei la stațiile de alimentare.

Conform art. 19 alin.(2) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, nr. 451 din 30 iulie 2001, la efectuarea controlului respectării condițiilor de licențiere, autoritatea de licențiere va ține cont de următoarele principii: a) legalitatea și respectarea competenței stabilite de lege; b) neadmiterea aplicării sancțiunilor care nu sînt stabilite de lege; c) tratarea dubiilor, apărute la aplicarea legislației, în favoarea titularului de licență; d) efectuarea cheltuielilor de control din contul statului; e) prescrierea recomandărilor pentru înlăturarea încălcărilor constatate în urma controlului; f) dreptul de a ataca acțiunile autorității de licențiere.

Conform art. 21 alin.(2) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, nr. 451 din 30 iulie 2001, drept temei pentru realizarea acțiunilor prevăzute de lege în vederea retragerii licenței servesc: a) cererea titularului de licență privind retragerea acesteia; b) decizia cu privire la anularea înregistrării de stat a titularului de licență; c) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate autorității de licențiere; d) stabilirea faptului de transmitere a licenței sau a copiei de pe aceasta altei persoane în scopul desfășurării genului de activitate licențiat; e) neînlăturarea, în termenul stabilit, a circumstanțelor care au dus la suspendarea temporară a licenței; f) nerespectarea a doua oară a prescripțiilor

privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere; g) neachitarea lunară și trimestrială, în termenul stabilit, a taxei pentru licență.

În conformitate cu art. 343¹ alin.(1) Cod de procedură civilă, autoritățile administrației publice și instituțiile abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control pot cere, în cazurile prevăzute de lege, sistarea temporară a valabilității sau, după caz, retragerea licențelor/autorizațiilor ce vizează activitatea de întreprinzător, fapt ce are ca efect imposibilitatea continuării acestei activități la nivel de întreprindere sau de unitate funcțională autorizată a acesteia.

În conformitate cu art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 130 alin. (1-3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Din materialele pricinii rezultă că la data de 05 mai 2012, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a eliberat agentului economic SRL „Beruf - Auto” licența seria AA nr.064795, pentru perioada 05 mai 2012-05 mai 2017, pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei (f.d.8).

Conform condițiilor licenței pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei, pc.4.24, taxa pentru licență se achită separat pentru fiecare an de valabilitate a licenței: la eliberarea licenței și la expirarea fiecărui an din data eliberării licenței-conform taxei anuale stabilite, prezentînd Agenției bonul de plată pînă la expirarea termenului prevăzut. În același mod se achită și taxa pentru copia de pe licență ce confirm dreptul filialei sau altei subdiviziuni separate a titularului de licențăde a desfășura activitate în baza licenței obținute.

Conform art. 4³ alin.(1) al Legii cu privire la energetică, nr. 1525 din 19 februarie 1998, în fiecare an, pînă la 25 noiembrie, Agenția își formează bugetul pentru anul următor în baza: a) plăților regulatorii aplicate anual de Agenție titularilor de licențe; b) altor surse prevăzute de lege.

Conform art. 4.25 al condițiilor licenței pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei, pe parcursul întregului an de valabilitate al Licenței, titularul va plăti Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, regulat și în termenele stabilite plata regulatorie, conform legislației, în caz contrar Agenția va aplica amenzi, va suspenda sau va retrage Licența (f.d.11).

Materialele cauzei relevă că SRL „Beruf-Auto” i-a fost expediată prescripția privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, nr. 000105 din 19 noiembrie 2014, conform căreia s-a prescris ca SRL „Beruf-Auto” să transfere pe contul bancar al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică restanța la plățile regulatorii pentru perioada iulie-septembrie 2014 în sumă de 23541, 21 lei în termen pînă la 26 noiembrie 2014 și prezentarea documentelor ce atestă lichidarea încălcărilor(f.d.6), fiind receționată de către SRL „Beruf-Auto” la data de 26 noiembrie 2014 (f.d.7).

La data de 17 decembrie 2014, SRL „Beruf-Auto” a recepționat o altă prescripție privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, nr. 000105 din 12 noiembrie 2014, prin care repetat s-a solicitat SRL „Beruf-Auto” să transfere pe contul bancar al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică restanța la plățile regulatorii pentru perioada iulie-septembrie 2014 în sumă de 23541, 21 lei în termen pînă la 19 decembrie 2014 și prezentarea documentelor ce atestă lichidarea încălcărilor (f.d.5).

În consecință, Consiliul de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a adoptat hotărîrea nr. 738 din 16 decembrie 2014, prin care a constatat că SRL „Beruf-Auto” nu a achitat plățile regulatorii conform facturilor primite pentru anul 2014, contrar art. 4³ al Legii cu privire la energetică, nr. 1525 din 19 februarie 1998, pct. 3 al Hotărîrii Consiliului de Administrație nr. 419 din 05 iulie 2011 și pct. 4.25 al condițiilor Licenței AA nr. 064795, ca ulterior, să fie solicitat în temeiul art. 21 alin.(2) lit.f) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, nr. 451 din 30 iulie 2001, retragerea licenței SRL „Beruf-Auto”.

La caz, Colegiul menționează că prima prescripție a fost recepționată de către SRL „Beruf-Auto” la data de 26 noiembrie 2014, data care a și constituit termenul limită de lichidare a încălcărilor și respectiv prezentarea înscrisurilor despre lichidarea încălcărilor conform prescripției din 19 noiembrie 2014.

Prin urmare, Colegiul conchide că această prescripție nu poate fi considerată ca neexecutată, în condițiile cînd a fost recepționată de către SRL „Beruf-Auto” la ziua termenului limită acordat pentru prezentarea informațiilor cu acte confirmative ce țin de executarea acesteia, ceea ce duce la imposibilitatea executării acesteia, deoarece SRL „Beruf-Auto” nu a avut termen suficient.

Astfel, Colegiul consideră că art. 21 alin.(2) lit.f) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, nr. 451 din 30 iulie 2001, nu este aplicabil speței date și nu poate constitui temei de retragere a licenței.

Cu referire la argumentul recurentului precum că SRL „Beruf-Auto” a cunoscut despre obligația efectuării plății regulatorii de la primirea licenței, Colegiul îl consideră irelevant, deoarece ca temei de înaintare a cererii de retragere a licenței a servit nerespectarea pentru a doua oară a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere și nu neachitarea plății regulatorii în termenul stabilit.

Tot aici, este de menționat că prin încheierea instanței de insolabilitate din 08 decembrie 2014, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Beruf-Auto” privind intentarea procesului de insolabilitate în privința sa și s-a desemnat ca administrator provizoriu ÎI „Timoșin Maxim”, iar debitorul a fost înlăturat de la gestionarea patrimoniului (f.d.55-56).

Prin încheierea din 17 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis renunțul SRL „Beruf-Auto” la cererea introductivă depusă de SRL „Beruf-Auto” privind intentarea procesului de insolabilitate în privința sa și s-a încetat procesul(f.d.57).

În această ordine de idei, Colegiul reține că în perioada 08 decembrie 2014- 17 februarie 2015, SRL „Beruf-Auto” a fost înlăturată de la gestiunea patrimoniului și respectiv nu putea efectua careva plăți.

Astfel, la data de 10 martie 2015, pe contul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, de către SRL „Firma Nirom-Roz” a fost transferată suma de 23541, 21 lei, cu titlu de plată regulatorie pentru importul produselor petroliere pentru anul 2014 de către SRL „Beruf-Auto” (f.d.58).

În contextul dat, Colegiul precizează că datoria la plata regulatorie pentru anul 2014 a fost achitată integral și respectiv nu poate fi invocat faptul nerespectării condițiilor licenței.

La acest capitol, cu referire la argumentul recurentului precum că datoria formată este pentru perioada iulie –septembrie 2014 și nu poate fi luat în considerare depunerea cererii introductive privind intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL “Beruf-Auto”, Colegiul precizează că temei pentru înaintarea cererii de retragere a licenței, a constituit nerespectarea pentru a doua oară a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, însă termenul acordat pentru lichidarea încălcărilor atât în prima prescripție, cât și în a doua prescripție este pînă la 26 noiembrie 2014 și respectiv pînă la 19 decembrie 2014, ultima intrînd în perioada cînd cererea introductivă era pusă pe rol.

Mai mult, SRL “Beruf-Auto” nici nu se putea conforma primei prescripții, în condițiile cînd aceasta a fost recepționată la data-limită de lichidare a încălcărilor și prezentarea informației confirmate în acest sens.

Argumentul recurentului precum că una din obligațiile administratorului provizoriu rezultînd din prevederile art. 66 alin.(1) lit.k) al Legii insolabilității, era stingerea datoriei, Colegiul notează că procesul de insolabilitate presupune mai multe etape, a căror consecutivitate urmează a fi respectată rezultînd din condițiile legii și disponibilitățile debitorului insolubil, inclusiv și stingerea datoriei.

Conform art. 14¹ alin. (2) al Legii privind piața produselor petroliere, nr. 471 din 30 iulie 2001, drept temei pentru retragerea licenței servesc: a) cererea titularului de licență privind retragerea acesteia; b) decizia cu privire la anularea înregistrării de stat a titularului de licență; c) neachitarea plății regulatorii în termenul stabilit de Agenție; d) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate Agenției, dacă ele nu au fost remediate sau nu pot fi remediate în termenul stabilit; e) stabilirea faptului de transmitere a licenței sau a copiei de pe aceasta altei persoane, în scopul desfășurării genului de activitate stipulat în licență; f) neînlăturarea, în termenul stabilit, a circumstanțelor care au condus la suspendarea licenței; g) nerespectarea repetată a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile licenței.

În speță, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică la înaintarea cererii de retragere a licenței, a invocat ca temei de drept art. 14¹ alin.(2) lit.g) al Legii privind piața produselor petroliere, nr. 471 din 30 iulie 2001, adică nerespectarea repetată a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile licenței, pe cînd în cererea de recurs recurentul invocă ca temei de drept art. 14¹ alin.(2) lit.c) al Legii privind piața produselor petroliere, nr. 471 din 30 iulie 2001 și pct. 10.1 lit. j) la Condițiile de Licență, adică neachitarea plății regulatorii în termenul stabilit de Agenție.

În contextul dat, Colegiul remarcă că modificarea temeiului acțiunii poate fi făcută de către părți doar la judecarea acțiunii în instanța de fond, fără a exista o astfel de posibilitate în apel sau recurs.

Respectiv Colegiul se va limita la examinarea temeiurilor acțiunii asupra cărora s-au pronunțat instanțele ierarhic inferioare.

Altfel, instanța de recurs va depăși limitele judecării cauzei pronunțându-se asupra unor aspecte/temeiuri care nu au fost supuse verificării și aprecierii de către instanțele judecătorești de fond și apel.

De asemenea, Colegiul consideră că nu este relevantă retragerea licenței SRL „Beruf-Auto”, în condițiile când datoria la plata regulatoriei a fost achitată.

Mai mult de atât, conform art. 4.34 al Condițiilor Licenței, în cazul depistării încălcărilor Condițiilor Licenței și Legislației, Agenția are dreptul: a) să sesizeze organele competente în cazul depistării încălcărilor în activitatea titularului de Licență; b) să aplice amenzi persoanelor responsabile ale titularului de Licență; c) să suspende și/sau; d) să retragă Licența acordată.

Conform pct. 10.3 al Condițiilor Licenței, dacă în termen de 10 zile din ziua prevenirii titularului de Licență, nu a comunicat Agenției despre remedierea încălcărilor comise, Agenția inițiază procedura de retragere a Licenței.

Mai mult de atât, conform art. 15 al Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, nr. 235 din 20 iulie 2006, activitatea autorității administrației publice și/sau altă instituție abilitată prin lege cu funcții de reglementare și de control în relațiile cu întreprinzătorii trebuie să fie proporțională asigurării intereselor societății și protecției drepturilor întreprinzătorilor. Autoritățile administrației publice nu vor întreprinde acțiuni în exces necesităților atingerii scopurilor societății.

În speță, Colegiul remarcă că în cazul ambelor prescripții, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu a respectat acest termen de 10 zile, fiindu-i stabilit agentului economic SRL „Beruf-Auto” un termen-limită mai mic pentru înlăturarea încălcărilor admise.

Astfel, rezultând din prevederile pct.4.25 al Condițiilor Licenței, se poate aplica cu titlu de sancțiune pentru neachitarea în termen a plății regulatorii, amendă, suspendare și retragerea licenței, ultima fiind cea mai dură sancțiune aplicabilă unui agent economic și urmează a fi aplicată rezultând din încălcările admise, cu respectarea proporționalității între încălcarea admisă și sancțiunea aplicată.

Tot aici, Colegiul menționează și obligația Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică de a-și îndeplini cu bună credință atribuțiile sale, inclusiv și în cazul prescrierii cărorva încălcări agenților economici și acordarea termenului rezonabil de înlăturare a acestora.

Licența acordată agenților economici, la caz SRL „Beruf-Auto”, nu constituie decât un drept de proprietate a acesteia.

Conform art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi privat de proprietatea sa decât din cauza unei utilități publice și în condițiile prevăzute de lege și principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului pe care îl dețin statele de a pune în vigoare legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosirea bunurilor în conformitate cu interesul general sau pentru a asigura plata impozitelor sau altor contribuții sau amenzilor.

Astfel, CtEDO reamintește că art. 1 din Protocolul nr. 1 cere înainte de toate și mai ales ca o ingerință a autorității publice în beneficierea de dreptul la respectarea bunurilor să fie legală. În special, alineatul doi al acestui articol, recunoscând statelor dreptul de a reglementa folosirea bunurilor, impune condiția ca acest drept să fie exercitat prin punerea în vigoare a „legilor”, principiul legalității presupunând existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și a căror aplicare este previzibilă (a se vedea, *mutatis mutandis*, Broniowski împotriva Poloniei [GC], nr. 31443/96, paragraful 147)

De altfel, ingerința în dreptul de proprietate trebuie să vizeze nu numai un „scop legitim” conform „interesului general” ci și să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură aplicată de stat, inclusiv măsurile destinate să reglementeze folosirea bunurilor. Este ceea ce exprimă noțiunea de „echilibru just” de păstrat între cerințele de interes general ale comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale persoanei.

Colegiul relevă că în speță scopul legitim este reglementat de Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, nr. 451 din 30 iulie 2001 și Legea privind piața produselor petroliere, nr. 471 din 30 iulie 2001, ca fiind o ingerință prevăzută de lege.

În privința scopului urmărit de ingerința în litigiu, Colegiul reține că ingerința în cauză urmărește un scop legitim conform interesului general, și anume respectarea condițiilor licenței eliberate agentului economic SRL „Beruf-Auto”.

În ceea ce privește proporționalitatea între mijloacele folosite și scopul vizat în cauză, Colegiul reține că aceasta nu se va respecta, în condițiile când SRL „Beruf-Auto” a achitat datoria la plata regulatorie pentru importul produselor petroliere pentru perioada iulie-septembrie 2014, însă necătînd la aceasta, se solicită retragerea licenței.

Prin urmare, retragerea licenței SRL „Beruf-Auto” în atare circumstanțe, nu ar constitui decît o ingerință în dreptul de proprietate, în condițiile când se încalcă principiul proporționalității.

Colegiul consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că instanța de apel a depășit limitele judecării apelului rezultînd din prevederile art. 373 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, prin pretinderea ilegală a plății taxei de licență sub formă de plată regulatorie în condițiile când SRL „Beruf-Auto” nu ar fi invocat nici în prima instanță, nici în cererea de apel acest fapt, deoarece instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărîrii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei, în conformitate cu art. 373 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Referitor la afirmația recurentului precum că instanța de apel nu a dat careva aprecieri la argumentul acestuia expus în referință privind sediul SRL „Beruf-Auto”, Colegiul îl consideră irelevant, deoarece temei de admitere a cererii de apel depuse de SRL „Beruf Auto” a servit constatarea faptului achitării datoriei ce a stat la baza expedierii prescripțiilor, rezultînd din legea materială, dar nu careva încălcări de procedură sau de competență la examinarea pricinii în ordine de apel.

În circumstanțele expuse, rezultînd din faptul că argumentele recurentului sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Agenția

Națională pentru Reglementare în Energetică împotriva deciziei instanței de apel din 16 septembrie 2015.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. a) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

Se menține decizia din 16 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, persoană interesată SRL „Beruf-Auto” cu privire la retragerea licenței.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală